

מ"ת 25166/07 - אהרון סוסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 15-07-25166 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן
ה המבקש אהרון סוסן
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש והקלה בתנאי שחררו למעצר בית.

רקע דיני

ביום 13.7.15 הוגש נגד המבקש וחמשה עשר נאשמים נוספים כתוב אישום רחוב היקף שעוניינו בפעולות של ארגון פשיעה.

למבקש מוייחדים ארבעה אישומים- אישום 4,6,9 ו-13 בכתב האישום.

עובדות האישומים האמורים יובאו להלן כפי שהובאו בהחלטות בית המשפט העליון בבש"פ 5273/16 + 5276/16 בעניינו של המבקש:

"על-פי המתואר באישום הרביעי, בהמשך לסכום ולאחר שיכל ניסיון הרצת של רוזנטשטיין במשרד, זמן אברג'יל כמה מחברי הארגון לפגישה בבלגיה שנועדהקדם את התכנית להביא למותו של רוזנטשטיין. הפגישות נערכו בין הימים 17.11.2003-19.11.2003, בין היתר, בביתו של אוזיפה ולעיתם בנווחוטו, ובמהלכן הוסכם כי יוטמן מטען חבלה במשרד להמרת מטבחו אותו נהג רוזנטשטיין לפקוד תכופות. עוד הוסכם, כי כספי עסקה סמים גדולה שבייעו הארגון (ספרטיה מתוארים באישום השני לכתב האישום), יממןו את ביצוע התכנית. בהמשך, ולאחר שעד המדינה נ.א. הביע מורת רוח מכך שלא לקח חלק בעסקת הסמים

האמורה וסירב למן את התכנית, עשה אוזיפה מאמצים לאיתור מימון אחר לביצועה. עוד מתואר, כי סוסן ואביטן לקחו בהוצאה לפועל של התכנית לרציחתו של רוזנשטיין. במסגרת כך, בין היתר, נועדו אביטן ואחר עם עד המדינה ה.צ. על-מנת שיכין מטען חבלה, כאשרitan מבירר עמו האם שלט-רחוק "כמו בפעם הקודמת" יתאים. כמו כן, לאחר שהוכן מטען החבלה והועבר למקום המועד, סוסן לקח חלק בתוצאות שנועדו להתריע על בואו של רוזנשטיין למקום. פיצוץ מטען החבלה ביום 11.12.2003 הביא למותם של שלושה ולפצעיהם של חמישים איש. בגין אישום זה יוחסו לsusen ולאביטן שלוש עבירות של רצח; שלוש עבירות של חבלה בכונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה; ריבוי עבירות של פצעיה בנסיבות חמירות במסגרת ארגון פשיעה; ריבוי עבירות של גרים חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה; וקשרית קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה. לאוזיפה יוחסו שלוש עבירות של סיווע לרצח; ריבוי עבירות של סיווע לפצעיה בנסיבות חמירות; ריבוי עבירות של סיווע לגורם חבלה של ממש; ועבירה של קשרית קשר לפשע - כולם במסגרת ארגון פשיעה.

...

במסגרת האישום השישי מפורט כיצד לקח סוסן חלק בעסקת סמים בשווי של כ-2,250,286 ש"ח, עסקה שכשלה לאחר שהבלדרית נעלה עם הסמים והניסיונות לארהה לא צלחו. לאחר שאברג'יל, סוסן ואחרים העבירו מסרים לעד המדינה י.מ., אשר גיס ארגון הבלדרית, כי חיו בסכנה, סוכם כי י.מ. יבצע עבור הארגון עסקאות סמים נוספות לכיסוי חובו. בגין אישום זה מיוחסת לsusen עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה, במסגרת ארגון פשיעה.

...

האישום התשיעי מייחס לsusen עבירה של סחר בסמים ועבירה של ניסיון לייצוא סמים - שתיהן במסגרת ארגון פשיעה, וזאת בשל כך שלקח חלק בעסקת סמים ששוויה הכללי עומד על כ-2,200,000 ש"ח, אשר כשלה לאחר שרשויות אכיפת החוק בבלגיה תפסו את החבילה שהכילה את הסמים האמורים.

...

האישום השלישי عشر מייחס לsusen ריבוי עבירות של התחמקות ממש או סיווע לאחר להתחמק ממש במרמה, עורמה ותחבולה, במסגרת ארגון פשיעה, וזאת בשל התחמקות מתשלום מס בגין עסקאות הסמים שביצעה הארגון בין השנים 2002-2006".

המבחן נערך עד תום הליכים, ובהמשך שונו תנאי מעצר למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. ערך שהגישה המשיבה על החלטה זו נדחה ביום 18.7.16 במסגרת בש"פ 5273/16, תוך שבית המשפט העליון קבע כדלקמן:

"אומר כבר עתה, כי בכל הנוגע לעניינים של אביטן וסוסן, לאחר לבטים, לא מצאת להתערב בהחלטותיו המפורטות והמעמיקות של בית המשפט המחוזי, ונימוקי כנימוקיו, כאשר לא היה בטعنות המדינה כדי לשנות מעמדתי. אין מוצא לחזור על קביעותיו של בית משפט קמא שהובאו בטעיות לעיל ונitin לעין בהם בהחלטתו הראשונה, אך דומני כי יש להטיעים שחלוף הזמן מאז ביצוע המעשים המיוחסים לשנים בכתב האישום מהוות שיקול מרכזי להורות על מעצרם בדרך של פיקוח אלקטרוני חלף מעצר בבית המעצר, בהתחשב בכך שמאז האירועים

המתוארים בכתב האישום, לאורך שנים לא מעטות, אין אינדיקציה למעורבות פלילתית של המשבבים הנדונים (למעט עבירות אלימות במשפחה בה הורשע סוסן, שאינה רלוונטית לעניינו). יודגש, כי העבירות המוחísticas לשנים במסגרת כתב האישום הן חמורות ביותר, ובמיוחד כאשר אלו בוצעו לכארה במסגרת ארגון פשיעה - ויש בכך כדי להצביע על מסוכנות יתרה הנשקפת מהם. ואולם, חלף למשך מעשור מאז האירועים האמורים - פרק זמן משמעותי בגדרו דומה כי סוסן ואביטן ניהלו אורח חיים נורטטיבי, כאשר לא הוכח שהיו מעורבים בפעולות פליליות מן הסוג המוחיסט להם במסגרת כתב האישום. לפיכך, ומבליל ההפחת מחומרת המעשים המוחיסטים להם, נראה כי לא ניתן להטעלם מכך שפרק זמן נכבד זה מצביע שהמסוכנות הנשקפת מהם כיום פחותה. דומני, כי שיקול עיקרי זה, לצד הימשכוו הכספייה של ההליך המשפטי בעניינם; מעצרו של נאשם 11 בפיקוח אלקטרוני זה, לצד ההסכמה, על אף הבדלים כאלה או אחרים בין סוסן ואביטן; ומעמדם הלא בכיר בארגון, מהווים טעם מיוחדם המצדיקים להזרות על מעצרם בפיקוח אלקטרוני בתנאים שקבע בית משפט קמא, וזאת אף אם אין, מבלתי לטעת מסמורות לעניין זה, כי יש ממש בטיעוני המדינה ביחס לטיב הראיות הלאוריות ביחס לsuson".

ביום 29.3.18, במסגרת בש"פ 18/2061, דחה בית המשפט העליון בקשה להארכת מעצרו של המבוקש לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"א-1996 והורה על שחררו של המבוקש ל"מעצר בית".
באותה החלטה נקבע כדלקמן:

"על רקע דברים אלו נעבור לנאשם 14. אף שהאישומים המוחיסטים לו הינם חמורים, ובמיוחד האישום הרביעי - מצבו שונה. אני סבור כי הזמן שהלך מעצרו לראשוונה של נאשם 14, יחד עם הכספי להתקדמות המשפט, מסוכנותו כפי שעולה מכתב האישום ומעברו הפלילי, מעמדו שאינו בכיר יחסית בארגון הפשיעה, ההשוואה לנאשם 11 גם אם אין זהות ביניהם - מצדיקים ייחדיו את שחרורו לחלופת מעצר, על פני מעצר בפיקוח אלקטרוני. יודגש כי כבר כתע נאשם זה יצא להtauוררות ארבע פעמים בשבועו, לשוש שעות בכל פעם, וזאת בהסכמה המדינה. ממועד האירועים המתוארים בכתב האישום לנאשם הייתה הרשעה אחת, בגין לא נגזר עליו עונש מאסר בפועל. לא התקבלו אינדיקציות לכך שנאשם 14 עודנו מעורב בפעולות עברינית, ואף בגין לאירועים שייחסו לו בכתב האישום בגין לאישום הרביעי נקבעה חולשה ראייתית. על כן, אני סבור כי בעניינו של נאשם 14 ניתן להסתפק בשלב זה בחלופת מעצר, חלף מעצר בפיקוח אלקטרוני. אף הייתה מוסף כי על רקע אורכו הכספי של המשפט, עניינו של נאשם 14 מלמד על חשיבותה של גישה הדרגתית בבחינת בקשות לפי סעיף 62 לחוק. כאמור הנאשם נעצר, בהמשך הועבר בפיקוח אלקטרוני תוך יצירת חלונות שונים, ובצמתים השונים לא הפר את תנאי מעצרו, ואף את שחרורו במסגרת החלונות.

לאור האמור הנני מורה על הארצת מעצרם בתנאי פיקוח אלקטרוני של נאים 3 ו-4 בתשעים ימים, כאשר בגין מעצר הבינים מעצרם מוארך בפועל ב-76 ימים. בבקשת המדינה להארצת מעצרו של נאשם 14 נדחתת, והוא ישוחרר לחלופת מעצר בביתו, תחת אותן

תנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המוחזי מיום 15.5.2016 שהורתה על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובכפוף לחולנות האורור החלים בעניינו כעת. יובהר כי נאשם 14 ישנה במעצר בית מלא למעט חולנות האורור, עד להחלטה אחרת בעניינו לפי שיקול דעתו של בית המשפט המוחזי".

לאור החלטה זו, נתון המבוקש ב"מעצר בית", תוך שהותרו לו חולנות יצאה קבועים בארבעה ימים לפחות שלוש שעות בכל יום. בהמשך שונו חולנות אלה כך שבימים ראשון ושלישי מותרת יציאתו של המבוקש בין השעות 17:00-20:00, ביום חמישי מותרת יציאת המבוקש בין השעות 17:00-19:00 וביום שבת מותרת יציאת המבוקש בין השעות 21:00-01:00.

ביום 3.5.18 הגיע המבוקש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור אלה. בהחלטתי מיום 6.5.18 התרתי לבקשת לבקשת לטיפולים רפואיים בסיבות חריגות ובלתי צפיפות תוך מתן הודעה מראש לבית המשפט ולמשיבה והגשת אישור רפואי כדייעבד וכן התרתי את הגעתו לדינום בבית המשפט ללא ליווי ופיקוח, אך הורתתי הצורך בלויי ובפיקוח על המבוקש בדרךכו מבית המשפט אל מקום מעצר הבית.

בהחלטתי מיום 17.6.18, בעקבות החלטת בית המשפט העליון ב文书 4413/18, השלמתי החלטתי ודחיתתי את הבקשה לשינוי "מעצר הבית" למעצרليل בלבד, וכן נימקתי את ההחלטה:

"אני סבור כי בנסיבות המקירה, לנוכח מסוכנותו של המבוקש והמיוחס לו בכתב האישום, ראוי לצמצם את "מעצר הבית" למחצית היממה, עד כי המבוקש יהיה משוחרר במשך כל שעות היום להסתובב בכל מקום שירצה לכל מטרה ותכלית. הפטرون הרاوي, ההולם והמידתי שאני מוצא בסיבות העניין בהתייחס לתכליות בבקשת המבוקש לשינוי בשעות "מעצר הבית", ככל שהתכלית הינה יציאה לטיפולים רפואיים רבים ובתדרות גבוהה, הוא כפי שהתרתי לבקשת למעשה יצא מבלי לקבל הסכמה ואישור מראש אלא הודעה בדייעבד על כן. אני סבור כי בהחלטה זו, מצוי האיזון הרاوي והמידתי בסיבות המקירה".

ביום 29.8.18 הגיע המבוקש בקשה להקללה בתנאי שחרורו ולהתיר את יציאתו בכל יום בין השעות 08:00-20:00 לא ליווי ופיקוח ולהותיר בנוסף חולון יצאה במקומות שבת בין השעות 01:00-21:00.

ביום 4.9.18 קיימת דיון במהלכו שמעתי את טיעוני באירוע הצדדים.

טיעוני המבוקש

המבקר טוען כי מעט שוחרר ממעצר נתון הוא בתנאים מגבלים מיום 18.7.16, וכי מעט שהותרו לו חולנות קבועים, ביום 29.1.17, חלפו כ- 20 חודשים, וכי מדובר בחלוף זמן ניכר המצדיק עיון חוזר בתנאי שחרורו של המבוקש.

ה המבקש הפנה לפרוטוקול הדיון מיום 12.6.18 ב文书 מס' 4413 וטען כי בדבריו הביע בית המשפט העליון דעתו כי יש מקום לשקל מחדש את תנאי שחרורו של המבקש בחודש ספטמבר 2018.

ה המבקש הוסיף וטען כי הקלה בתנאי שחרורו מוצדקת בעת זו אף נוכח מסוכנותו הפוחתת בשל עברו הפלילי הישן ושמירתו על תנאי השחרור למשך פרק זמן ממושך, כשתיים ימים.

במהלך הדיון ביקש המבקש כי תותר יציאתו ממעצר הבית בכל יום בין השעות 00:20-00:12 בלבד וכי אין צורך בכך חלטה לגבי מוצאי שבת.

טיעוני המשפט

המשפט טענה כי היא מתנגדת לשינוי תנאי השחרור כך שה המבקש יותר ב"מעצר ליל" בלבד, וכי מדובר ב"קפיצה" שאינה הולמת האישומים המិוחסימים לבקשתו. כמו כן התנגדה להסרת הפיוקה האנושי על המבקש וטענה כי תנאי זהה הינו הכרחי ומתחייב וכי רק לאחרונה בחודש מאי 2018 ניתנה החלטת בית משפט זה בעניין מעצר בית ליל והסרת הפיוקה האנושי.

דין והכרעה

הבקשה מבוססת על הטענה כי חלף זמן ניכר מאז שניתנה ההחלטה המורה על שחרורו של המבקש ל"מעצר בית" בתנאים מגביילים.

המונח "חלוף הזמן" פורש בפסקה באופן גמיש וזכה הנבחן לפי נסיבותו של כל מקרה. ב文书 מס' 1243/16 **בזירות נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבנו] (10.3.16) הפנה בית המשפט העליון לדברים שנקבעו文书 מס' 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבנו] (21.8.06) בעניין בוחנת העילה כדלקמן:

"**הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשאות במעצר בהתאם תנאים. במסגרת מאزن זה יבואו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המិוחסיות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות.**"

השאלה העומדת להכרעה היא האם המונח "חלוף זמן ניכר" מצדיק לבחון הקלה בתנאי מעצרו של המבקש, דהיינו - שינוי מעצר הבית למעצר ליל בלבד, כך שתותר יציאתו של המבקש בכל יום ללא ליווי ופיוקה בין השעות 00:00 עד 08:00.

לאחר שנתי דעתו לשיקולים הקיימים לעניין, ובתוך כך לחומרת העבירות המוחסנות לו, למידת המסוכנות הנש��פת ממנה ולהתנהגותו במהלך תקופה שחררו למעצר בית, אני סבור כי האיזון הרاءו לעת ההז צריך לבוא לידי ביטוי באופן הדרגתי, בדרך של הרחבת שעות היציאה היומיות אך לא בדרך של מעבר ללילה בלבד.

אמנם, ניתן לומר, כי מסוכנותו של המבוקש אינה גבואה יחסית ביחס למסוכנותם של מעורבים אחרים על פי האישומים המוחסנים לו, אולם מדובר במסוכנות קיימת. עם זאת, בהתחשב בחלוף הזמן כמו גם בעובדה כי המבוקש הקפיד על התנאים המגבילים בהם הוא נתן ולא נרשם לחובתו הפרות, אני מוצא הצדקה להרחבת שעות התאזרחות באופן בו תותר יציאתו ממעצר הבית ביום א' ו' בין השעות 20:00-12:00. חלון התאזרחות שנקבע ביום שbat יותר על כנו.

הմבוקש הוסיף וטער אף לבטל חובת הלוי והפיקוח בזמן חלונות התאזרחות. שקלתי אפשרות זו, לנוכח חלוף הזמן יותר השיקולים הקיימים לעניין, אולם אני סבור כי לא בשלה העת לכך, וזאת לאור קיומה של מסוכנות אשר אמן התקהטה אולם נותרה קיימת במידה המצדיקה את קיומו של התנאי המגביל.

הואיל ועל פי החלטה לעיל, קיבלתי באופן חלק בבקשת המבוקש, ודחיתי עדמת המשיבה, הריני מורה על השהיית ההחלטה עד ליום 4.10.18 על מנת שתהייה שהות בידי המשיבה לעורר על החלטתי.

המציאות תעביר החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בהעדך
הצדדים.